

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/152/2018
Identifikačné číslo spisu: 6117201440
Dátum vydania rozhodnutia: 17.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Slováčková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6117201440.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne D. M., bytom R. R., F. E. XXXX/XX, proti žalovanej Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpenej advokátskou kanceláriou AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., so sídlom v Martine, P. O. Hviezdoslava 10625/23B, IČO: 36 865 036, o určenie, že pohľadávka žalovanej sa nestala splatnou a o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 14 C 6/2017, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. mája 2017 sp. zn. 14 Co 137/2017 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 3. mája 2017 sp. zn. 14 Co 137/2017 odmietol odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 17. februára 2017 č. k. 14 C 6/2017-40, ktorým uložil žalovanej povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnosti špecifikovanej vo výroku tohto uznesenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej súdom prvej inštancie pod sp. zn. 14C/6/2017, ako podané oneskorene (§ 386 písm. a/ Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“). V odôvodnení uviedol, že doporučená listová zásielka určená na doručenie do vlastných rúk, ktorou bolo doručované uznesenie súdu prvej inštancie zo 17. februára 2017 č. k. 14 C 6/2017-40, bola doručená žalovanej dňa 22. februára 2017 (č. l. 42 spisu), pričom odo dňa nasledujúceho začala žalovanej plynúť zákonná lehota na podanie odvolania. Odvolanie proti predmetnému uzneseniu bolo zasielané elektronickému portálu eŽaloby a prijaté týmto systémom dňa 10. marca 2017 o 00:02 hod. a následne bolo generované príslušnému súdu prvej inštancie, ktorý elektronický dokument z portálu eŽaloby prijal dňa 10. marca 2017 o 0:03:12 (č. l. 45 a 105 spisu). Odvolací súd poznamenal, že pre zachovanie lehoty na podanie odvolania nie je rozhodujúci okamih odoslania elektronického dokumentu, ale okamih doručenia tohto dokumentu určenému systému, prostredníctvom ktorého sa elektronické podanie podáva (systém eŽaloby) a prostredníctvom ktorého sa následne odosiela príslušnému súdu - i keď sa tak stalo po

úradných hodinách súdu (analogicky viď záver uznesenia NS SR z 13. júna 2012 2 SŽi 3/2012, zhodne aj uznesenie NS SR, sp. zn. 6 Cdo 147/2013). Posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol 9. marec 2017.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“), prípustnosť ktorého odôvodnila tým, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Namietala, že odvolací súd odmietol jej odvolanie, hoci procesné predpoklady na to nie sú a neboli dané, t. j. nesprávnym procesným postupom znemožnil strane právo na prístup k súdu, na účinný opravný prostriedok, čím nepochybne došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedla, že vo vzťahu k podaniu vykonanému prostredníctvom portálu eŽaloby je určujúcim časom pre posúdenie dodržania lehoty na vykonanie podania (včasnosti podaného opravného prostriedku) čas odoslania podania, ktorý je však i časom reálneho prijatia podania. Má za to, že je vylúčené, aby bolo 9. marca 2017 o 23.55 hod. už doručené spätné potvrdenie o odslaní podania do systému (predpokladom čoho je zaregistrovanie odvolania, čo nie je možné bez toho, aby reálne bolo tým istým systémom i prijaté) a systém si vygeneroval nejakú potvrdenku o údajnom prijatí 10. marca 2017 o 0.02 hod., t. j. sedem minút po obdržaní potvrdzujúceho spätného mailu, keď čas prenosu v rámci elektronickej komunikácie toho istého systému je rádovo v milisekundách. Na základe uvedeného navrhla uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovanej navrhla dovolaciemu súdu, aby dovolanie zamietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

5. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

6. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP); v danom prípade žalovaná v dovolaní namieta, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP.

8. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. V zmysle vyššie citovaného § 420 CSP je teda dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd vymenovaných v § 420 písm. a/ až f/ CSP. Spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. V prípade, že dovolateľka vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľky o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odvolanie žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia odmietnuté ako podané oneskorene.

11. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého uznesenie, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje alebo mení, ale napr. i rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec sama (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Obdo 76/2016 a odbornú právnickú literatúru - Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol.: Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458). Uznesenie, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom na začatie konania) končí. Po nariadení neodkladného opatrenia síce nemusí obligatórne nasledovať konanie vo veci samej, ale v danom prípade naďalej prebieha spor o určenie, že pohľadávka žalovanej sa nestala splatnou, teda vec sama, ktorá doposiaľ nie je právoplatne skončená a súd prvej inštancie o nej stále koná a rozhoduje.

12. Žalovaná dovolaním napadla uznesenie odvolacieho súdu odmietajúce jej odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo veci nariadenia neodkladného opatrenia. Keďže v danom prípade nejde o rozhodnutie vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nie je proti nemu dovolanie podľa § 420 CSP prípustné.

13. Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou dôvodnosťou podaného dovolania.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu vo veci samej pomerom hlasov 3 : 0 a v časti trov konania pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.